Դանիէլն՝ «Ցամին ութեւտասներորդի», և ծաղկեց զամենայնն և զարդարեց. և որ զմեզ յիշէ՝ ինքն յիշեալ լիցի ի Քրիստոսէ Աստուծոյ. ամէն։

Կատարեցաւ սա որ կոչի Տարէգիրք, ձեռամբ յոգնամեղ եպիսկոպոսի Սիմէոնի և Յովհաննէս երիցի, ի քաղաքս որ կոչի Սեչով, ընդ հովանեաւ Ս. Աստուածածնին, առ ոտն կենսաբեր Ս. Խաչին, ի հայրապետութեան Տեառն կաթողիկոսի Տէր Սարգսի, և եպիսկոպոսութեան այսմ նահանգի փցուն գըրչիս, և պարոնութեան Պոհտան պարոնին, տարի ու կէս թագաւորութեան նորա. ի թվականութեան Հայոց ՋԾԵ, ի մարտ ամսոյ ԺԲ օրն։ — Ցայսմ ամի Տէր Յովհաննէս արքեպիսկոպոս Ալանպէկէն, և Սարգիս եպիսկոպոսն և Դաւիթ աբեղան, նվիրակ էին եկեալ ի Ս. Էջմիածնէն. յիշեցէք և ըղնաքս ի բարին. և ձեզ յիշողացդ և մեզ յիշեցելոցս ողորմեսցի Քրիստոս Աստուած։.. [Առ Մխիթարեանս Վիեննայ]։

1518.

Ես Յոհաննէս աբեղաս գրեցի զսայ. և ես Ավետիք երեց օրընկեցի և գրեցի զսա ի Կամենից քաղաքս, թվին ՋԿԷ։ [Ցայսմաւուրք, ի Բարիզեան գրատան]։

1544.

Կրկին նորոգեցաւ Սաղմոսարանս և կազմեցաւ ձեռամբ յոգնամեղ գրչի ԾԾ ԺԺ ՄՄ ՕՕ ՌՌ ԺԺ. (Մինասի) դպրի, ի քաղաքիս Կամէնից. թվին ՋՂԳ, մարտի Ի աւարտեցաւ։ Եւ Քրիստոսի փառք։ [Սաղմոս ի Ս. Ղազար]։

1550.

Գրեցաւ գիրս ի կայսերանիստ և ի մայրաքաղաքն մեծն Հռոմ ի թվ. Հայոց Մեծաց ՋՂԸ, սեպտեմբերի Ջ. ձեռամբն տառապեալ հողոյս Սիմէոն սարկաւագի Իլովցոյ. Եւ Քրիստոսի փառք։ [կոնդակ մի Ստեփանոսի կաթողիկոսի]։

1556.

Գրեցաւ աստուածաշունչ գիրս սուրբ հին Կտակարանաց ի թվ. Հայոց Մեծաց ՌԵ, սեպտ. Դ, ի մայրաքաղաքն ի Լով, ընդ հովանեաւ Ս. Աստուածածնին Նոյեմ. ի թագաւորութեան Զիկմունտ Ակոստոսին Իլախաց և Ըռուղաց և այլ խառնիճաղանճ ազգաց։ Ի ժամանակս այս էր քոյր թագաւորին Մաճրաց թագուհին Զապէլլա և իւր նորաբողբոջ որդին Եանուշ թագաւորն Մաճրաց, և բազում իշխանք և հեծելազօրք ի քաղաքս ի Լով։ Եւ գրեցի զսա ի խնդիր երջանիկ և աստուածաբան վարդապետին և արհիեպիսկոպոսին Տէր Գրիգորին Վարաքեցոյ, որ մականուն Անանիենց կոչի, և իմոյ անարժանութեանս օրհնողին Սիմէոնիս։.. Զնորափոխ գրոցս փոխարկուս զանպիտան ոգիս զԱւետ՝ յիշեա վերահասուտ. ընդ նմին և զտառապեալ հողս զծողս